॥ अथाष्टादशोऽध्यायः ॥

शुक उवाच ॥ पृश्निस्तु पत्नी सवितुः सावित्रीं व्याहृतिं त्रयीं ।
अग्निहोत्रं पशुं सोमं चातुर्मास्यं महामखान् ॥ १ ॥
सिद्धिर्भगस्य भार्याङ्ग महिमानं विभुं प्रभुं ।
आशिषं च वरारोहां कन्यां प्रासूत सुव्रतां ॥ २ ॥
धातुः कुह्वः सिनीवाली राका चानुमतिस्तथा ।
सायं दर्शमथ प्रातः पूर्णमासमनुक्रमात् ।
अग्नीन् पुरीष्यानाधत्त क्रियायां समनन्तरः ॥ ३ ॥
चर्षणी वरुणस्यासीद्यस्यां जातो भृगुः पुनः ।
वाल्मीकिश्च महायोगी वल्मीकादभवत् किल ॥ ४ ॥
अगस्त्यश्च वसिष्ठश्च मित्रावरुणयोर्ऋषी ।
रेतः सिषिचतुः कुम्भे उर्वश्याः संनिधौ द्रुतं ।
रेवत्यां मित्र उत्सर्गमरिष्टं पिप्पलं व्यधात् ॥ ५ ॥
पौलोम्यामिन्द्र आधत्त त्रीन् पुत्रानिति नः श्रुतं ।
जयन्तमृषभं तात तृतीयं मीढुषं प्रभुः ॥ ६ ॥
उरुक्रमस्य देवस्य मायावामनरूपिणः ।
कीर्तौ पत्न्यां बृहच्छ्लोकस्तस्यासन् सौभगादयः ॥ ७ ॥
तत्कर्मगुणवीर्याणि काश्यपस्य महात्मनः ।
पश्चाद्वक्ष्यामहे ऽदित्यां यथैवावततार ह ॥ ८ ॥